

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 En Barcelona. 2 ptas. trimestre
 Fóra ciutat 2 » »
 Los suscriptors del interior reben las obras
 del folletí encuadernadas

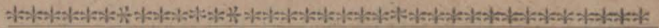
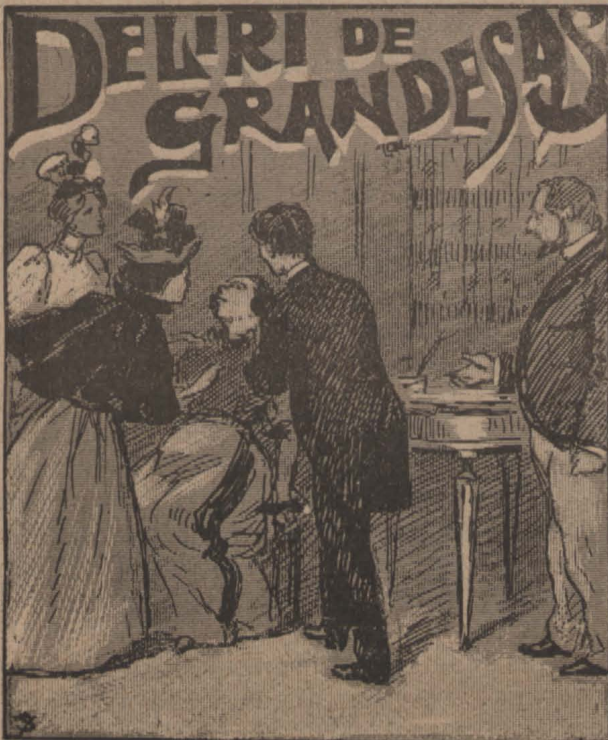
FUNDADORS
 Joan Bru Sauclement
 Joseph Ximeno Planas
 Direc. or-Propietari
 F. Dalmases Gil

Redacció y Administració
 Ronda de S. Pere, 19 y 21, 1º-1ª
 (Bussó á l'escala)

Seté folletí del drama de D. Víctor Balaguer
DON JOAN DE SERRALLONGA

Primer folletí de la aplaudida pessa
LO REMEY UNIVERSAL

Primer del drama de Don Joseph Nogué

GALERIA D'ACTORS CATALANS

(Fotografia Areñas)

ISCLE SOLER

en

«Lo forn del rey»

Crónica

CAMBI POLÍTICH.—UN CONCERT NOTABLE

La sinia de la políctica ha donat un vol tant rodó, que els catúfols que eran á baix del póu han pujat al ayre lliure, y encare que tots els de la sinia son els mateixos catúfols, feya tan temps que la nació no 'ls veyá móurer, que fins ha vist ab gust aqueixa volta complerta.

No cal que fem un quadro de la actual situació d' Espanya, tots coneixém perfectament els efectes del centralisme que ens ha empenyat per la escala de la miseria avall, avall sempre. Fa un quants anys que la sinia que de vella y rovellada s' esbocina, serveix pera abocar l' aigua de la riquesa nacional als dipòsits sens fons dels partits, d' aqueixos partits rancis y mesquins, quins ideals estant en els ventrells dels que 'ls fomentan. ¿Quin remey els hi queda als governs que pensan ab lo ventrell sino caurer de cap?

La caiguda dels conservadors era de prevéurer; la corda s' anava estirant. estirant... y á pesar de las nuadas fetas á temps, tenia que trencarse un dia ó altre. Els conservadors han caigut rodejats de sombra y de misteri, com ho estigueren sémpre y en totas las ocasions en que el marasme del poble espanyol els deixá arribar á las altas esferas del govern.

Han caigut aplanats per la llegenda de Montjuich, per las guerras colonials interminables, per la miseria de la nació: el primer cop lo va donar una ma assassina, l' últim cop els se l' ha clavat un bacul episcopal.

El partit que ha pujat al poder representa dins la nostra constitució l' element avansat y lliberal, la nació espera d' ell no la salvació, perque no pot esperarla d' un poder agabellador, més si, alguna millora, algun pedás que vinga á restituir per algun temps la cura radical que no pot venir pels medis absorbents, si no per una corrent de generosa y àmplia llibertat.

Barcelona, esglayada pels atentats terroristas, avergonyida per la sombra d' aqueix Montjuich que tant ens deshonra per lo que d' ell se diu al estranger, faltada de treballs per sos fills, rebaixada per la supresió de las garantías constitucionals, aixeca els ulls y als brassos al

nou govern, demanantli justicia, més, justicia humana, pels presoners polítichs, pels suposats anarquistas, pels perseguits judicials, pels faltats de trevall. Demana llum al partit lliberal y li demana també la pau de las colonias, per la tranquil·litat de mils y mils families.

El partit lliberal sémpre ha sigut contemporanisador, mes ara no pot serho, el pais s' está mermant cada dia, els cambis pujan, els censos baixan, els déficits creixen, el treballs mimvan. Vinga d' una vegada aqueixa somiada autonomia de Cuba, vinga ab ella, ó millor abans qu' ella l' aixecament de la onerosa supresió de las garantías.

Ab aqueixas garantías tornarán á sas casas molts recluits á las presons, y podrán de nou veurer la llum á Barcelona *La Renaixensa* y *Lo Regionalista*, suspesos per ordre gubernativa, per haver defensat enérgicament aqueixa autonomia de los colonias que forma el caball de batalla del programa polítich del senyor Sagasta.

Barcelona es una ciutat honrada y treballadora y avuy, demá y sempre demanará als poders constituïts justicia y llibertat. Justicia pera poguer viurer tranquila y amparada en sa mateixa honradesa: *Llibertut*, pera poguer obrir el séu mercat á tots el pobles del món, sense que las mesquinesas polítichs pugan coestar el séu comers ni el cami de totas las idees de progrés y de civilisació.

*

Diumenge passat á la nit, va donarse un concert al Teatro Lírich, concert notable per esser el debut oficial á Barcelona de D. Enrich Montoriol, un pianista catalá que estudia á París, y notable també pel selecte programa de que 's componia. La concurrencia sigué poca, per tractarse d' un concertista desconegut dels *dilettanti* barcelonins y per ferse aquella nit els últims festejos de la festa major. Al Lírich hi havia poca gent; la premsa atrofegoda pel cambi polítich no va anarhi, y la gent embadalida ab els fochs artificials se va fer de pencas, ademér el teatro es tan lluny...

Mes si la concurrencia sigué poch numerosa, no per aixó deixá d' esser un éxit pel senyor Montoriol el concert, com li demostraren els nutrits y freqüents aplausos y la expontánea y franca ovació

que se li feu al acabar la Rapsòdia 2.ª de Litz, que va tocar ab un gust y un sentiment exquisits, y ab l'afinació y virilitat dels grans mestres.

Molt ens plau veurer un jove dels poch anys del senyor Montoriol, (puig sols ne conta 22) tant aprofitat en sos estudis. El senyor Montoriol coneix el piano, el domina per complert, com domina també totas las pessas que va tocar, te coneixement absolut dels misteris del pentàgrama y fa gala d'una execució neta y elegant. No duptém que podrém contarlo dintre de poch, entre las glories musicals catalanas. Debém mencionar per lo original y justa, la partitura Portraits de Peintres, bonicas alegorias musicals dels mestres de la pintura Cuypp, Petter, Van Dich y Walteau, escrites ab un gust exquisit.

Li desitjém una carrera tant brillant y tan rápida com se mereix pel séu talent y la séva aplicació, y fins á revéurer.

*

La primera pedra del monument á Frederich Soler ja está posada, més, qui es capás de dir que al mitj de la plassa del Teatro hi hagi cap primera pedra? ¿No sería convenient que si fés una barana ó un petit clos, per evitar que els tranzit rodats y pedestre atrevessi per demunt de la colgada pedra, com si fos un d'aquells pobres que s'intercan á la fossa comú, y ni una creu se 'ls hi posa?

Per l'amor de Déu, senyors! Una mica més de respecte á la sagrada memoria dels que foren!

A. LLIMONER.

Lo Teatro per dins

III

Y comensém á conèixer un per un als principals personatjes que s'mouhen á l'escenari, passant per la porta després de grans apuros y tras de sufrir un exámen de preguntas del porter encarregat exclusivament de que tot bitxo vivent que no hi siga necessari 's quedi á fora; prohibició que á vegadas se violenta ab un modest cigarro y la promesa de ferhi frequents visitas. Lo porter dels escenaris com l'avisador dels teatros, son tipos que podrían dar molt resultat en un'obra có-

mica en la que 's describis la vida y costums de per dins.

En aquesta ocasió y atés á lo molt que he de correr en aqueixa excursió, me limitaré á consignar que 'ls porters dels teatros de Barcelona, son de lo més exigents que hi ha y bona probadelo quedich es lo que passá al distingit escriptor y director del *Madrid Cómico*, mon simpátich amic D. Sinesi Delgado, que tingué de passar *las de Cain*, per penetrar en l'escenari d'un de nostres principals coliseus, segons conta burla-burlant, encar que un poch ressentit, en sa excursió á través d'Espanya que publicá fa poch.

Tingas en compte, ab tot y aixó, que una vegada franquejada la muralla, s'entrepussa ab un sens número de personas, algunas de las quals malehida la falta que hi fan y á pesar de tot hi entran á la descarada. La culpa no la tenen los porters del tot, v mes que ningú y en primer terme qui la té son los mateixos entremaliats qu'abusan de la confiança y de la bondat dels empresaris, sobre tot en aqueix punt.

Y ja que hem nombrat al empresari, me sembla de rigor y fins de cortesia lo dedicarli quatre paraulas, sino á n'ell, al que 'l representa y que tots lo coneixen ab lo nom de *representant de l'empresa*. Lo caball de batalla, com vulgarment se diu, l'home de palla detrás del quin maneja á tot lo mon, lo que pesa 'ls cuartos ó mellor dit, lo que fa 'l negoci.

No hi ha cárrech tan soporifero ni tan pesat com lo del representant. Compromisos á do jo, barallas al tombar una porta, romansos ab artistas, públichs y autoritats; disgustos ab los descontents, sermons del empresari, *latas* dels autors novells, gran xerrameca quan l'ajust dels artistas y sobre tot quan son del gremi de coristas y tenen mares verdaderas... ó llogadas; y aixó sense contar ab las surtidas y entradas del seu quarto al escenari, d'allí al teatro, del teatro á la taquilla y amen de contestar reclamacions de billets demanant localitats, recomanacions, etc. etc., ab tot lo demás que fan d'aquest personatge un descendent de Job pels quatre costats; n'engiponarém un altre article.

A. TORNERO DE MARTIRENA.

UN DIA DE SOL.—I.

Lo sol esplèndid qu' ilumina el mon, veu ab estranyesa é indignació qu' un velocipedista s' atreueixi á desafiarlo, llixcant per l' abrossada plana.

LA PAPALLONA

Poesia premiada ab la Flor natural del Certámen literari celebrat en Palamós en 25 de Juny de 1893 per la societat «La Papallona».

LEMA: { Ni la flor de l' atmetllé
ni la flor del tarongé
jall 'n sembla avuy prou pura!

Com ferida per l' amor
va volant de flor en flor
la pintada papallona,
y en son vol voluptuós
va cercant d' entre las flòs
ta més pura y lo més bona.
Al minvarne son delit
sempre troba plascent llit
en lo cálzer que més flaira,
y si al darli un bés de amor
no trob' pura sa dolsor
se 'n desprèn... y 'l vol enlayra!
Papallona ¡qu' ets felis!
si ho hagués pogut fe aixis
jo en ma tendre juvenesa!
ay! jo atreta per un llum
y ubriacada pel perfum
en son flam vaig quedá encesa.
Trista y órfana quedi,
y del mon en lo jardí,
vaig trovarme, hermosa y sola,
com la perla al fons del mar,
com la creu en lo fossar,
com l' auCELL qu' als núvols vola.
Si 'l capoll se torna flor
també 's va badá 'l meu cor
del amor á la besada,
y 's badá al veure un clavell

qu' estotxaba, ayrós y bell,
los diamants d' hermosa aubada.

Bressolat pel dols oretg
ab son plácit balandretg
va cridar-me ¡Papallona!,
y jo folla hi vaig aná
com lo riu al mar se 'n va,
com se 'n va á la platxa l' ona.

Al posarme demunt de éll
roig d' amor digué 'l clavell
¡no vols dar-me un besada?...
y esclatant mon tendre cor
vaig donarli un bés de amor...
y vaig cáurer desmayada!

Dixondida del desmay
ab dolor pena y esglay
vaig trovar-me á terra... y sola!
y esquitxat d' impúdich fanchi
com la llum que tornassola.

Mes la taca del vestit
no arrivá á mon esperit
qu' era pur avans y ara;
be sab Deu que 'l somni vell
que tingué vora 'l clavell
no 'm pot fe enrogi la cara.

Be sab Déu que 'l dols afany
qu' ha allunyat fer desengany
fou ma gloria més volguda!
sort que 'l brill de aquell estel
no 'm pogué fe oblidá 'l cel
qu' ó sino... fora perduda!

De moment, al torná en mi,
sols pensaba jo en mori
¡com glatia las matzinas!...
y mon cor ja sense fré,
sols cercaba l' esbarzé
per clavarse en sas espinas.

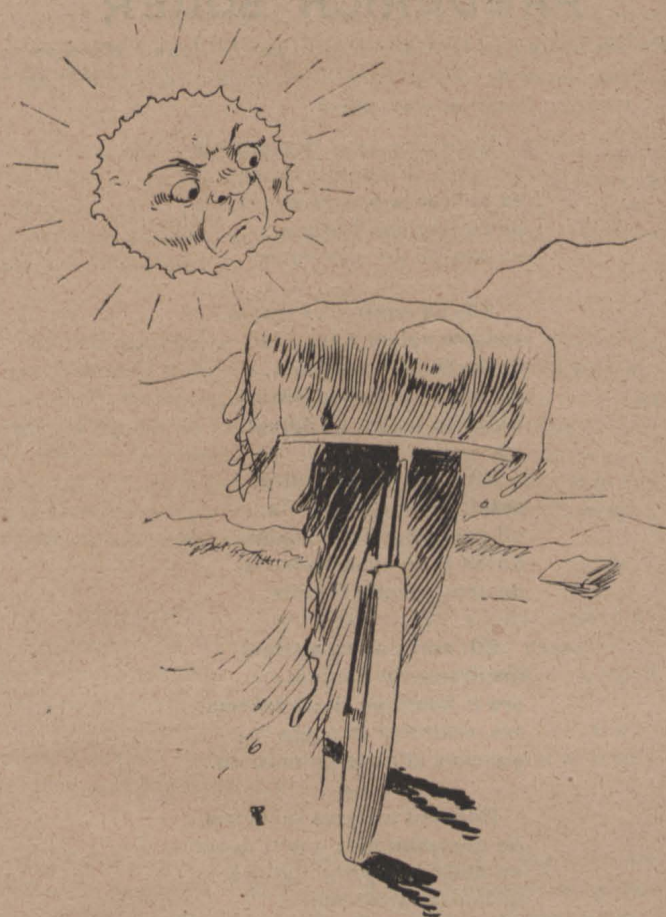
Sols la mort volia jo!
mes la santa relligió
llumená de nou ma testa,

UN DIA DE SOL.—II.

Se proposa castigar al imprudent.

UN DIA DE SOL.—III.

Y conseguix liquidarlo completament per medi d'una sudor copiosa.

y com Arch de Sant Marti tan bon punt s'alsá y lluhí va amaynarse la tempesta.

La tempesta del meu cor qu' anegat, sadoll d' amor, gaire ve n' hi vategava; lo pesar d' un cor novell qu' ab lo flavre del clavell ni del cel se 'n recordava.

Ara ja, gracias á Déu, mon martiri no es tan gran porque reso ensempe que ploro; ara ja, gracias á 'n Ell, anyorant l' ayrós clavell poch á poch sento que 'm moro. Ah, mori! quin grat consol per qui avuy en etern vol may reposa ni 's detura ni en la flor de l' atmetllé ni en la flor del tarongé puig que cap li 'n sembla pura.

Ah, mori!... quin dols conhort per qui porta al mitx del cor del amor sagnant ferida, per qui sola, ab trist fragell, l' inconstancia d' un clavell plorarà tota la vida!

Puig si lluyta sens repés la meva ánima ab lo cós que cautiva l' empresona mentres visqui 'l pensament vora d' éll, eternament girará com papallona.

Vora sempre del traydor girará, puig lo meu cor es tot seu des que 'l vaig veure; es tot seu... y ayl ho será, puig sa imatge s' hi arripá com al mur s' arripa l' eura.

Com lo náufrech ama 'l port y mon ánima al Senyor

pel clavell mon cor suspira,
 y si 'l cel puch assolí...
 ¡vullga Deu no hi vingui ab mi
 d' aquest foch ni una guspira!

RAMON SURINACH BAELL.

Teatro Catalá

DELIRI DE GRANDESAS

Drama en tres actes, original de D. Joseph Maria Ausona. estrenat en lo Teatro Principal la nit del dia 2 de Octubre de 1897.

Deliri de grandesas, es lo primer ensaig d' un autor novell, mes es un ensaig que revela grans aptituts en son autor.

No s' hi veu en ell un tanteig insegur, sino una escosmesa enérgica y valenta.

Dirigida la producció á censurar lo *Deliri de grandesas* que enmalalteix á nostra societat y porta á la majoria á volguer aparentar mes de lo que son, se fustiga aquet vici ab ma ferma, presentant los efectes d' aquet en dos aspectes mes sensibles y conmovedors en lo punt en que causa la desgracia y la infelicitat d' una filla á quina ruina ha cooperat la propia mare deixantse esvanir per los somnis de grandesa y riquosa purament fantástica.

Los tipos en general resultan molt ben trassats, si be lo del senyor Grau resulta una mica dur é inverosímil. L'obra en co-junt, d ixant á part las inexistencies naturals, es drama y drama dels que s' representarán molt.

La execució fou lo que pot esperarse de una companyia tan complerta com la del Principal y ahont casi tot son caps de brot.

La senyora Mena desempenyá lo paper de protagonista ab lo acert de sempre que l' ha posada á la altura d' esser la primera dama del teatro catalá.

Lo senyor Goula, si be estigué algo insegur del seu paper, no deixá per aixó de obtenir merescudissims aplausos.

La senyora Clemente y los senyors Santolaria y Serracleara se ferén també notar y los demás quins papers eran secundaris, cumpliren com á bons.—F. D. G.

AVANT SEMPRE Ó FA JA DOS ANYS

Aproposit en vers original de D. Joaquim Llach. Estrena la tarde del 3 d' Octubre en lo circul recreatiu «Catalunya».]

Ab motiu del segon aniversari de sa fundació s' celebrá en lo circul «Catalunya» la lluhida festa que resenyém en altra part.

Lo Sr. Mercader representá l' aproposit que porta 'l titol que va al principi que no es altra cosa que una explicacioneta dels avensos de tan lluhida societat, que serví també per donar las gracias á la distingida concurrencia que ha honrat sas funcions.—V.

LA COSINA DE LA LOLA

Pessa en un acte per don Francisco Godó, estrenada la nit del dia 5 del corrent en lo Teatro Romea.

Aquesta producció basada en un argument escás, y d' originalitat dubtosa, te alguns xistes rebuscats y gastats. La execució fou esmerada.—E. S.

Servey de fòra

CHARES (Portugal).—Diumengè passat se inaugura lo teatro dels Voluntaris. Estava elegantment decorat deuant conèixer la fastuositat per tot. Las obras triadas per inaugurar lo foren: *Perdao d'acto em perspectiva*, comedia; *So d'uma banda*, car soneta; *Iroca de Noivos*, opereta, y *O se da cal...* cansoneta.

Al alsarse lo teló entorà un herimós himne lo coro de la Associació de bombers voluntaris, propietaris del teatro. Los productes de sas funcions, son destinats a n' aquista associació, per lo que es de veurer será sempre concòregut.

SANT CUGAT DEL VALLES.—En nostre teatro s' hi representá dias pasats un bonich drama castellá y la pessa *Tal hi va qui no s' ho creu*.—S.

CALELLA.—Ab motiu de la festa major en lo «Centro Popular Instructiu» s' hi ha representat *L' allotjat y La loteria* y en lo «Casino Calellense» *Lo timbal del Bruch*, repartit en lo follet del periòdich.—A.

TORDERA.—Lo dia 27 s' hi representá lo bonich drama del Sr. Albanell titulat *Miguel de Clariana*, en que hi escoltaren molts aplausos los Srs. Jofre, Palomé, Sagrera, Suris, etc., y com á fi de festa la xistosa obreta *Lo diari ho porta*.—D.

MATARO.—Per molts conceptes es censurable lo posar en escena obras de la talla de *El rey que rabiò* en un teatro en que no 's pujan posar ab propietat y si la cosa 's fa en un «Centro Cato ich» còm ha fet el de Mataró la cosa ja no pot anar ni ab rodas.

La rabó es que suprimir las donas en una producció com lo que nos ocupa es fer un gran disbarat... en una araula, la representació un desastre. Y 'm contento ab aixó; molt y molt més podria dir de l'oposat aquella nit pero las misèrias no 's dehuen dir.—P. M.

PARIS.—Las primeras obras que es representaren al «Opera Comique» son: *Sapho*, *Spohi*, *Baphnis*, *A Chloé* y *L' Amour á la Bastille*. D' aquesta radera en tenim molt bonas noticias.

Lo periodista parisien Mr. Andrien Hanotelle ha entregat á la empresa del «Athenée Comique» una opereta cómica *Les orgues de Franenbourg*, que 's estrenará pròximament.

Al «Palais Royal» ha tingut lloch la reprise del vanderille en tres actes *Le Portefeuille*, obra estrenada fa alguns anys ab lo titol de *Monsieur Coulisset*. L' éxit obtingut feu regular. Millor sort tingué la reprise de *La Carrière* que fou molt ben rebuda.

A la «Comedie Française, s' ha tornat á posar en escena la bonica comedia de Jules Case *Lu Vassale*.

A l' «Olimpia» ha sigut molt aplaudida *La Chula* de Chueca y Valverde. Una de las artistas que mes s' hi lluhiren es Mme. Micheline artista que va fer una verdadera reacció de la *Pobre Chical* de la Gran-Via.

Disapte pasat es doná á «La Gaité» la 1.700 representació de la bonica opereta de Planquette *Ces Cloches de Corneville*.—R. L.

FREDERICH SOLER

Poesia llegida en lo teatro Romea per D. Jaume Marti primer actor de la companyia, ab motiu de la funció donada en honor al gran poeta.

Honrarne avuy la memoria
del gran Frederich Soler
es honrar la propia gloria
de la catalana historia
en son fill de mes valer.

Ell, ab enginyosa trama,
sempre valent é inspirat,
desitxós de bóna fama,
del saynete fins al drama,
un gran teatro ha deixat.

Ell tipos mil produhia
catalans en tots sentits,
ell com ningú mes, sabia
ahont l' aplauso trobaria
de cent parers reunits.

Ell, en fi, ab sa secreta
inspiració de conjunt,
era l' hom que 'l cel decreta,
era realment lo poeta
que sols al sigle en neix un.

Honrant avuy sa memoria
no cumplim mes que 'l deber,
en honrar la propia gloria
de la catalana historia
en son fill de mes valer.

LLUIS MILLÀ

NOVAS

Aquesta setmana se estrenará en lo Teatro Principal una comedia en tres actes, original de don Jaume Capdevila titulada *Un ball de bastons*.

**

Lo celebrat tenor Casañas, tan conegut del públich barcelonés, á anat contractat al circo de Parish de Madrid y segons veyém en los diaris locals ha entusiasmat de bó de bó.

Lo posan als núvols ab gloriosas comparacions y no ho estranyém, donchs la preciosa *Marina* ab que debutá la poseheix com cap n' hi hagi y la seva veu es tan pastosa y agradable com pocas ne corren.

Molt be pel popular Casañas. Avant y fora.

**

Lo celebrat escultor Agustin Querol, que dias passats enviá una fotografia de lo que será quan estigui fet lo monument á Pitarra, va modelant ja l' esiatua.

**

S' están ultimant els treballs per una funció que 's verificará en honor de nostre inovidable company de redacció Sr. Ximeno, y á benefici de sa familia.

En dita funció s' hi estrenarán un drama en tres acte, original del Sr. Llorens Valero y un juguet de D. J. Bernadó y March.

Enterarém á nostres lectors de tot quan se fassi per tan benefich fi.

**

Sembla que mes de 400 han sigut las personas que se han abonat á las funcions que la Societat Dramática Catalana dona los dijous al Teatro Principal.

* *

La setmana pasada a' estrená ab molt éxit al Teatro de la Princesa de Madrid lo popular drama de Sudermann *Magda* quina traducció castellana es deguda á nostr-companys en la prensa los Srs. Costa y Jordá redactors de *La Publicidad*.

* *

La població italiana Bèrgamo, ha celebrat á últims del mes passat lo centenari del ilustre Donizetti, fill de dita població. Hi ha reynat gran entusiasme y s' hi han fet grans esteigs dignes en un tot del gran autor de *Lucia di Lamermoor*, *La favorita*, *L' elisir d' amore*, *Linda de Chammounix*, *La figlia del Regimento*, *Il martiri*, etc., tant conegudas totes del públich barcelonés que ha rendit sempre culto especial á sa inspirada música.

* *

EL PROGRESO.—En lo teatro del bonich casino de Sant Andreu s' hi representá 'l diumenge passat *Don Joan de Serrallonga*. La representació corria á carrech de la companyia dramática «L' Armonia».

Los protagonistas que 'ls representaren la Sra. Colomera y lo Sr. Rojas igual quel 'ls demés que hi prengueren part ratllaren á gran altura.

* *

CATALUNYA.—Ab la preciosa obra *La Rondalla del infern*, s' inaugura 'l diumenge passat la present temporada. Parlar d' una obra posada en escena pel distingit director D. Fabiá Mercader es qüestió de desferse en elogis per lo que á l' execució s' refereix. Y 'ls mereixen y de debò las Srtas. Guart (E.) y (A.), Gisó (L.) y Srs. Mercader, Ballart, Llach, Caralt (R.) y (M.), Aymerich, Cuspinera y Clapera, etc.

L' elegant local vessaba elegant concurrencia y sortí molt satisfeta de la funció.

* *

CIRCUL DE PROPIETARIS.—Acertadament dirigida per lo primer actor D. Anton Píera s' hi representá una celebrada obra castellana que serví para lluhirse molt di senyor igual que las Sras. Verdier (E.) y (A.), Zamora y Srs. Balmanya, Vila, Montaner y Trenchs.

* *

CASINO COLON (Sant Martí de Provensals.)—Bastant regular resultá la execució de *Lo Sant Cristo gros* y de la pessa *Del ball al bany*, que posá en escena la companyia que dirigeix D. Pascasi Mas, recullint los Srs. Mas, Guixer, Riera y Rodé; bona cosa de aplaudiments en lo transcuro de tota l' obra.

La concurrencia sortí ben satisfeta del ratet alegre y divertit que acababa de pasar, y ab desitjos de tornar altre cop á contemplar lo treball dels joves actors que tantas simpatias tenen en aquesta Associació.

* *

LA RIALLA.—'L passat diumenje tingué lloch 'n aquesta Societat, una funció á benefici y despedida de Director d' escena D. Joaquim Gay, que deu embarcarse per l' Isla de Cuba.

'S posá 'n escena las sarsuelas *Marina* y la original del beneficiat *Las dos Estrellas*.

La part de coro, estava confiat al de la Catalana.

'L beneficiat 's despedí de la concurrencia ab un mo-

noloch, original d' ell mateix, titulat *De la Rialla á Cuba* que sigué aplaudit.

La part musical, en las dos primeras obras á carrech del mestre D. Joseph Martínez.

* *

HOSTAFRANCS.—Ab motiu de la festa major hi han hagut varios festeijos en totes las societats. En la «Reunió Familiar» per la companyia que dirigeix lo Sr. Labastida s' hi representá *Sullivan* y *Lo ninot de mallas*.

En «Lo Foment» á mes de dugas sarsuelas castellanas formaba part del programa *Lo somni de la innocencia*.

En lo «Ateneu» la companyia del Sr. Déu representá la preciosa producció *La pena de mort* y la pessa *Viatje de boda*, en que las Sras. Guerra y Planas y Srs. Deu, Morena, Bonnin, Bullart y demés que hi prengueren part hi reculliren molts aplausos.

* *

CLARIS.—Lo diumenje passat á la tarde tingué lloch en aquesta l'uhida societat lo benefici de la simpática tiple en miniatura Srta. Sillas representantse las sarsuelas castellanas *Coro de señoras*, *El monaguillo* y *Colegio de Señoritas*.

Al final de *El monaguillo* se li tributá una verdadera ovació obsequiantse la ab preciosos regalos.

* *

TEATRO ROMEA.—Ab la *Banda de Bastardia*, y la comedia de en Pau Parellada el *Telefono* inaugurarà aqueix teatro la temporada d' hivern, ab una concurrencia mes que regular.

Peraqueixa semana estavan anunciats los estrenos de *La cosina de la Lola*, *L' oncle Benet* y *La Llar*.

* *

TEATRO LIRICH.—Diumenge pasat va donarse un concert de piano ab la cooperació del Orfeo Catalá que fou com sempre molt aplaudit y dels Srs. Dini y Rocabrúna. Vegis la *Crónica*.

* *

ELDORADO.—*El si natural* estrenat la setmana pasada, es una obra fluixa. Ni la lletra ni la música podran ferla aguantar en el cartell gayres dias. El llibre es ignossent y no logra interesar al espectador; la música te alguns números bonichs més poch interessant. El desempenyo be, sobresortint el Sr. Cerbón y la tiple Srta. Segura.

Es una de las pocas vegadas que el públich de Madrid y Barcelona han estat d' acort.

* *

UNIO LLIBERAL MONARQUICA.—La funció del diumenje passat fou molt lluhida. S' hi representaren las obras *Capy qua* y *Música clásica*, obtenint nombrosos aplausos sos intérpretes Sra. Guillem, Srta. Carús y los Srs. Pladevall y Clapera.

* *

RAFAEL CALVO.—Amb aquest titul s' ha constituít una societat recreativa en lo espayós local del carrer d' Abaixadors número 1, que no duptém farà molts y bonas cosas. Ofereix un cuadro dramátich de primer ordre, essent lo director honorari lo celebrat actor D. Anton Labastida. Te obras per estrenar, alguna d' ellas de firma coneguda.

Lo dia 3 á la nit s' hi celebrá una vetllada literaria-musical que agrada moltíssim á quans la disfrutaren.

Avant sempre.

JOAQUIM MONTERO

IDILI

(De D. Martinho.)

La verge de ma dolça primavera
tan amiga de llum y de las flors,
despertava en la llum dels amors
al deslligar sa blonda cabellera.

Lo riuhet en sa ràpida carrera
del sol, enmirallava 'ls resplandors,
las fullas unían sos remors,
dels del auba, en ellas presonera.

Jo vers à tu somniaat que no hi havia
ni podia existir en la Natura,
una vida més vella que la mia,
vingui sonrient... y ab rapte de locura
un bés ardent als llavis imprimia,
per desseguit fugir ab ma ventural

Verstió catalana d' en

DELI BRIZ

CANTAR

En l' instant que tu naixias
va apareixer una estrella
y al véurerla vaig dir jo,
—¡Una desgracia en la Terra!—

LLUIS TINTORÉ.

ENIGMAS

COMBINACIÓ

D. Paco Puncé

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas,
lo titol d' un aplaudidissim sainete catalá d' un celebrat
autor.

JOAQUIN BERNIS Y PRUNA.

Solució la senmana próxima.

SECCIÓ DE REGALOS

La obra

El Licenciado Vidriera

s' entregará per cinch céntims a la persona que presenti
aquest taló en la administració de Lo TEATRO REGIONAL, Ron-
da de Sant Pere, 19 y 21, 1er, 1.ª

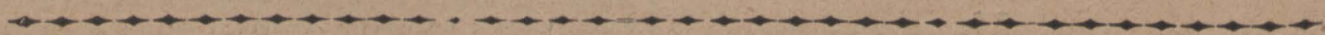

En preparació: lo número

300 de **Lo Teatro Regional**

—Text de primeras firmas.— Il·lustració á varias tintas.— Anunci d' un concurs.—

15 CENTIMS

Per caracterisarse los **FORTON** són los millors
llapis

Preu: 3 pesetas